

MÍR JE PRO MĚ, KDYŽ...

Téma

mír a pokoj v každodennosti

Cílová skupina

žáci 1.-5. ročníků ZŠ, smíšené skupiny žáků 1. stupeň ZŠ

Časový rozsah

20 minut

Pomůcky

karty s napsanými větami, psací potřeby

Popis

Vyučující položí na viditelné místo karty s větami. Žáci jednotlivé věty přečtou nahlas.

Všichni sedíme u stolu a povídáme si.

V noci, když usínám, dívám se z okna a pozoruji hvězdy.

Dneska jsem dostal k narozeninám ve škole dárek.

Sestra mi pomohla s domácím úkolem.

Když maminka přišla domů z práce, uvařila jsem jí čaj a povídaly jsme si spolu.

Po obědě jsme snědli výborný babiččin jablečný koláč.

Kamarádka mi vyprávěla, co zažila o prázdninách.

Tatínek pověsil na balkóně krmítko a já pozoruji ptačí návštěvníky.

Večer, když už jsem v pyžamu, koukáme všichni na pohádku.

Když se večer společně modlíme, maminka mě vždycky pohládí.

Nad naším domem často sedím na louce a jen tak se dívám do údolí.

Co mají tyto věty společné? Např. Je v nich něco hezkého. Nikdo se ani v jedné nehádá.

Tyto věty mají společného také to, že všechny vyjadřují dobrou a pokojnou náladu. Možná byste k nim ještě podle sebe nějakou přidali, možná byste i nějakou ubrali.

Kdo chce, může říct, kterou kartičku by dal pryč a proč.

Pak vyučující položí na viditelné místo pro každého žáka kartu s nedokončenou větou *Mír a pokoj je pro mě, když...*

Žáci mají za úkol větu dokončit. Pak čtou věty nahlas.

SHRNUTÍ

MÍR, TO NENÍ JEN OKAMŽIK BEZ BOJE A VÁLKY. MÍR VYTVÁŘÍME KAŽDÝ DEN, V KAŽDÉM OKAMŽIKU TÍM, ŽE SE SNAŽÍME ŽÍT S DRUHÝMI LIDMI V PŘÁTELSTVÍ A POROZUMĚNÍ.

MODLITBA

BOŽE, PROSÍME ZA MÍR. AŤ JE NA ZEMI CO NEJVÍCE LIDÍ, KTEŘÍ MOHOU... (ŽÁCI PODLE SVÝCH KARTIČEK DOPLŇUJÍ, CO JE PRO NĚ ZNAMENÁ POKOJ A MÍR)

DOBRO PRO VŠECHNY

Téma

vztah k druhým, život Richarda Henkesse

Cílová skupina

žáci 1.-5. ročníků ZŠ, smíšené skupiny žáků 1. stupeň ZŠ

Časový rozsah

20 minut

Pomůcky

3 bonbóny, pracovní list, psací potřeby

Popis

Žáci stojí ve větším kruhu a uprostřed kruhu (tak cca 10 kroků uprostřed) leží tři bonbóny. Vyučující vysvětlí žákům, že ten z žáků, který k bonbónu dojde nejdříve, si je může vzít. Vyslovuje postupně jména a žák, kterého vyučující jmenoval, se posune o krok blíže k bonbónu. Vyučující vybírá jména úplně náhodně, tak, aby se ale nakonec tři žáci postavili k bonbónu nejbliže.

Ten, kdo nakonec zůstane u bonbonu nejbliže, si ho může vzít. Vyučující nechá žáky spontánně reagovat na vzniklou situaci.

- *Jak se cítíš?*
- *Co bys chtěl říct ostatním?*

Např. *Že jsem vyhrál! Že mám štěstí. Že je vyučující nespravedlivý. Že to nebylo fér.*

Svět není podle našich představ. Někdy nám něco vyjde, ale někdy se nám může zdát, že k nám druzí lidé nejsou spravedliví, že nedostaneme to, na co máme právo, že výsledek neodpovídá velikosti úsilí, které jsme vynaložili.

Stalo se ti někdy, že ses moc snažil, ale výsledek nedopadl podle tvých představ? Např. *Ted' při té hře. Když jsem se učil na písemku a stejně nedopadla dobře.*

I když jsme zklamaní, neznamená to, že se na lidi, kteří jsou třeba na tom „lépe“, nebo v dané události se jim lépe dařilo, musíme zlobit. Přát lidem pokoj a dobro, to je velký úkol. Mezi námi žijí a žili lidé, kteří dokázali přát lidem dobro a pokoj, bez ohledu na to, jestli na tom byli hůř nebo líp, nebo jestli se k nim předtím nechovali hezky a chtěli jim ublížit.

Vyučující rozdá žákům pracovní list *Dobro pro všechny* – Richard Henkes.

Žáci nahlas přečtou příběh:

Richard Henkes byl kněz, který žil za druhé světové války. Kvůli tomu, že mluvil o Bohu a druhým pomáhal rozumět tomu, co se píše v Bibli, ho zatklí a odvezli do koncentračního tábora. V táboře vypukla epidemie onemocnění tyfu. Lidé měli střevní a žaludeční potíže, na které umírali. Richard Henkes se rozhodl, že bude nemocné lidi ošetřovat. Měl ve svém srdci lásku k Ježíši, která mu pomáhala k tomu, aby dokázal druhým s láskou sloužit a pomáhat jim. Nakonec se nakazil tyfem i on sám a zemřel. Ve svém životě se řídil slovy Ježíše, proto dokázal šířit dobro a lásku na místě, kde vládlo zlo a nenávisť.

Po přečtení žáci domalují do obrazu jeho postavu (tvář a ruce). Do srdce namalují modlitbu, kterou se podle nich mohl v koncentračním táboře modlit.

Žáci pracovní list položí na viditelné místo a popíší své obrázky.

SHRNUTÍ

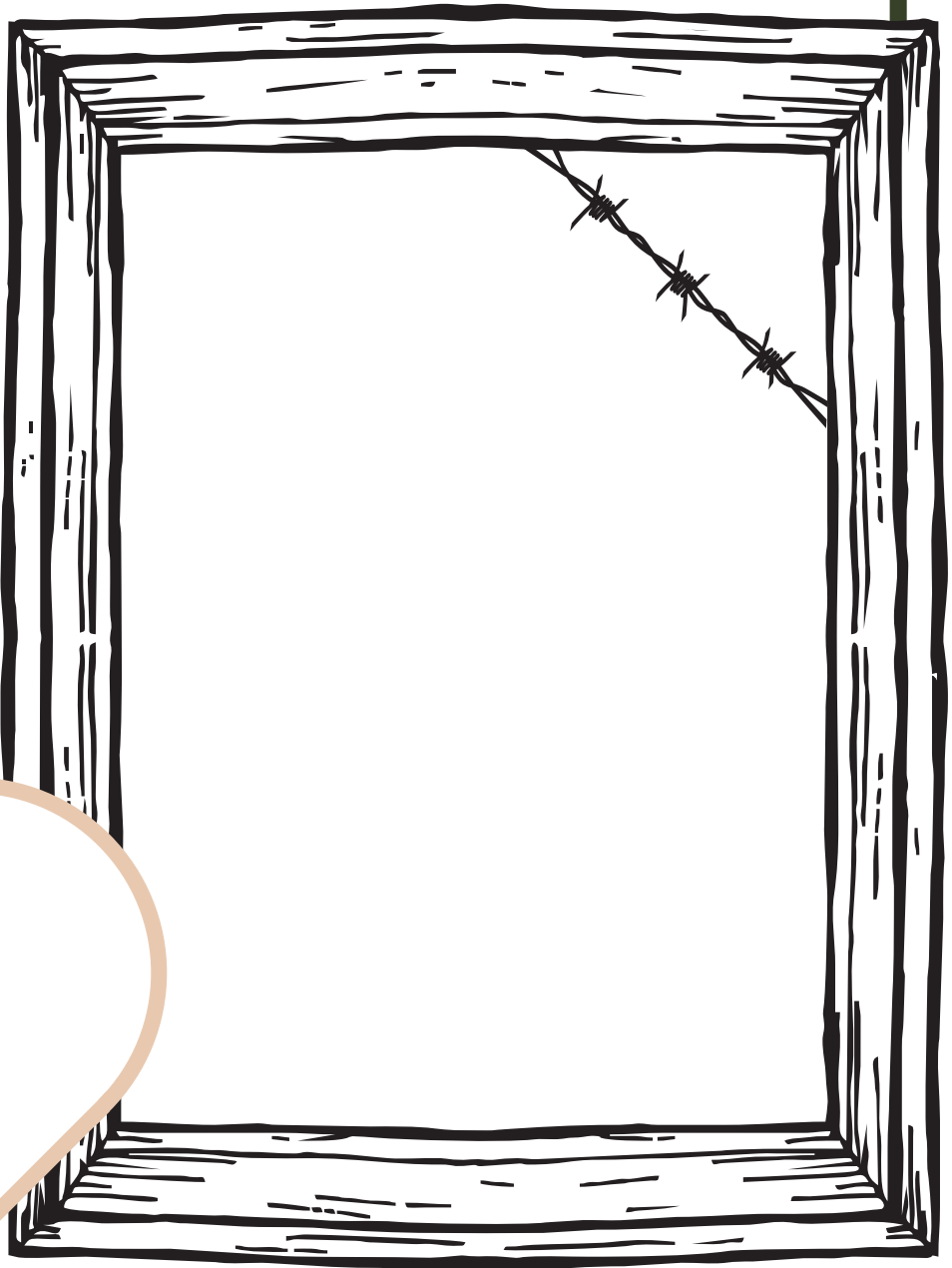
NA ZEMI JE STÁLE MNOHO LIDÍ UVĚZNĚNÝCH A TRPÍCÍCH. MOŽNÁ SE MODLÍ PODOBNÝMI SLOVY... (ŽÁCI PŘEČTOU MODLITBU, KTEROU NAPSALI DO PRACOVNÍHO LISTU)

Dobro pro všechny

Richard Henkes byl kněz, který žil za druhé světové války. Kvůli tomu, že mluvil o Bohu a druhým pomáhal rozumět tomu, co se píše v Bibli, ho zatkli a odvezli do koncentračního tábora. V táboře vypukla epidemie onemocnění tyfu. Lidé měli střevní a žaludeční potíže, na které umírali. Richard Henkes se rozhodl, že bude nemocné lidi ošetřovat.

Měl ve svém srdci lásku k Ježíši, která mu pomáhala k tomu, aby dokázal druhým s láskou sloužit a pomáhat jim. Nakonec se nakazil tyfem i on sám a zemřel.

Ve svém životě se řídil slovy Ježíše, proto dokázal šířit dobro a lásku na místě, kde vládlo zlo a nenávisť.

Všichni sedíme
u stolu a povídáme si.

V noci, když usínám,
dívám se z okna
a pozoruji hvězdy.

+

Dneska jsem dostal
k narozeninám
ve škole dárek.

Sestra mi pomohla
s domácím úkolem.

Když maminka přišla domů z práce, uvařila jsem jí čaj a povídaly jsme si spolu.

Po obědě jsme snědli výborný babiččin jablečný koláč.

Kamarádka mi vyprávěla, co zažila o prázdninách.

Tatínek pověsil na balkóně krmítko a já pozoruji ptačí návštěvníky.

Večer, když už jsem
v pyžamu, koukáme
všichni na pohádku.

+

Když se večer
společně modlíme,
maminka mě vždycky
pohladí.

Nad naším domem
často sedím na louce
a jen tak se dívám
do údolí.